

εξέκοψε τὰς θύρας αὐτῆς ἕπει τὸ αὐτό, ἐν πελέκει καὶ λαξούτησι πατέρραξεν αὐτών. Εἰνπέρεισαν ἐν πυεὶ τῷ ἀγιωτάτερον συνειδήσει, εἰς τὴν γῆν ἐβελήλωσαν τὸ σκηνώμα τὸ ὄνοματός συνειδήσεων. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῷ μὲν αἱ συγγένειαι αὐτῷ ἔπει τὸ αὐτό. δεῦτε, καὶ παταπάτωμα πάσας τὰς ἑορτὰς τῷ Θεῷ δότο τῆς γῆς. τὰ σημεῖα αὐτῶν εἰς ἐδομήν. ωκεῖσιν ἔτι Προφήτης, καὶ οὐμᾶς καὶ γνώσεται ἔτι. Εἴως πότε ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ εχθρός; παροξυσεῖ ὁ ὑπουργεῖτος τὸ ὄνομά συνειδήσεων εἰς τέλος; Τίνα τί δότοσρέφεις τὴν χειρά συνειδήσεων εἰς τέλος; Οὐ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς οὐμῶν φρόνιμον, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσω τῆς γῆς. Σὺ εἰραταίωσας ἐν τῇ διωάμεισι τὴν θάλασσαν, σὺ σωμάτιφας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἔπει τὰ ὑδατές. Σὺ σωμέθλαστας τὴν κεφαλὴν τὰ δράκοντος, ὅδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθιοφί. Σὺ διερρήξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ σέξιρανας ποταμὸς Ηθάμη. Σύ δέσιν οὐ οὐμέρα, καὶ σύ δέσιν οὐ νύξ. Σὺ πατρίσω φᾶσιν καὶ ἥλιον. Σὺ εποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς. Θέρος, καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτά. μυήδητι παύτης. ἐχθρὸς ὀνειδίσε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παροξυσεῖ τὸ ὄνομά σου. Μὴ φέρεισθε τοῖς θηρείοις φυχῶν ἐξομολογημάτιν σοι, τῶν φυχῶν πῶν πενήποντος μὴ ὄπιλαδη εἰς τέλος. Εἶπι-βλεψον εἰς τὴν διαθήκην συνειδήσεων, ὅτι ἐπλιρωθησαν οἱ ἐσκοτισμένοις τῆς γῆς οἴκαν αόμιλλον. Μὴ δότοσραφήπω τεταπεινωμένος καὶ πατηθυμάτιος. πινοχὸς καὶ πεύης αἰνέσσοι τὸ ὄνομά συνειδήσεων. Αὐτάσα ὁ Θεὸς, δίκαιον τὴν δίκιαν σου, μηδῆδητι τὰ ἐνειδισμένα τὰ ίσα ἄφρονος ὄλκον τὴν οὐμέραν. Μὴ ὄπιλαδη τῆς φωνῆς πῶν οἰκετῶν συνειδήσεων, οὐ μέριφανία τῷ μισεύποντος σε αἰσβεῖ θληπατός.

Δέξα-

Εἰς τὸ τέλος. Μὴ διαφθείρης.